

PALOCSAY ZSIGMOND

KIÁLTÓ- ÉS KÉRDŐJELEK, A HOLDSZÍVŰ-HOLLÓ MÁS TANYÁJÁN

Holló holló,
szürke holló,
mondd, a Hold
szűz azért?
— dagad még?
— apad?

holdszíved fennakadt
Houston antennáin?
sztratoszkóp-dudvált
tekinted öregágnak?
s a szelet,
mit ventillálnak,
fogadod titoknoknak?
— tudod be sóhajodnak?

van-e holló OKOSGÉPNEK
csillaga, horoszkópja?

Anteuszt mi veti ODA?
— dolga,
hogy a Végtelent matringolja?

Holló! — A HOLD APAD!
Holló! — A HOLD DAGAD!

s a Föld szíve még,
a Víz jegyében;
Te meg az enyémben,
nyüszkölsz, bajmolsz

bánom, hogy nem szólsz le
Öregágról,
Erdőzengő-vén-hegyhátról
rémíthetnél minden Halót
jóslatoddal
űznék kövel, bottal

de ONNAN — ONNAN!?
hogyan?

Teszla-villámokkal?
lézer-gyilokkal?
elektro-sokkal?

BALLA ZSÓFIA

POKOL KAPUJÁBAN

Az emberéletből kevés jutott
az erdő máris nagyon sötét
az igaz utat nem leíem
s rosszra nem véletlen jutottam
De a költő a síneken
és árkokon és térdeken
és imazámolyon kőpadlaton
füves mezőn és sivatagon
és aknaúton patak fenekén
szakadéokban szekrény tetején
szőnyegen trónon deszkán bitón
szószéken kilincsen hintán lovon
emberen állaton levegőegen
megjött!
És vezetem

VIADAL

Öngyújtó töfög a vízben
hamu röpöppen a szájon
kiált szájszegleten
görbülő kacska átok
szorosan izzó kézzel
hideg vizekbe érten
lopva kiűszni lassan
dörzsölni testmagasban
lében forogni ázni
csörgő porcelánt vigyázni
törlő vizes ruha lobban
lebontott haj kiloccsan
arcra maszatolt éhség
szemre gyülemlett vétség
kézre csapódó fojtás
fogra fonódó tiltás
hideg nyár zöldszelű fagyok
cseppenő lépés kitört ablakok
szakadt függönyök orgiája
tündöklő zuhanások
palástos ég
kavargó lázas ágak

VALLOMÁS

Négy kisebb fenyő meg egy nagy
feketedik az éjszakában
tágranyitott szemre fagy
jeges párával ég a hegy

minden éji fény messze van
gépek röpülnek az óceánnak
a láthatáron szétfolyik a reklám-irat
szétporlad a szó a levél
partrahull a kikötők szennye
minden hajó elmerül

négy kis fenyővel ülni
messze

ADRIAN PĂUNESCU

BÚZASZEMEK GRÁNÁTOKKÉNT

A barátom azt mondta,
vigyázz, vigyázz,
hiába akarsz életképet írni,
az üresség nem kenyered,
te szókat fogsz kiejteni,
s a szódat fenyegetés hagyja el,
te búzát vetsz majd,
és a szemek gránátokként robbanni fognak.

Kimentem vetni, s dörgött a mező.

RITOÓK JÁNOS fordítása